

[Svend Haugaard.]

nævnte tilfælde og i de regler, man anvender, som trænger til belysning, og som trænger til ændring.

Det samme gælder sagen om en ældre amerikansk dame, som i august blev afvist i Rødby Havn, da hun efter først at have besøgt Danmark havde været en tur i Tyskland og nu ville rejse tilbage til Danmark for med SAS at flyve til USA. Hun havde tabt sit pas, men hun havde billet og papirer, som viste, hvem hun var. Passet var imidlertid eneafgørende; hun blev afvist, og hendes ledsager kunne ikke engang få lov til at ringe til den amerikanske ambassade. Jeg synes, det er kedeligt for de personer, det går ud over, men det er også kedeligt for os selv her i Danmark, hvis vi får ord for at være ugæstfri.

Jeg vil gerne til disse kritiske bemærkninger føje en hyldest til de politifolk, der forleden dag hjalp en jugoslavisk dame med at klare sine rejsevanskeligheder og samlede 500 kr. sammen. Det er faktisk mere, end vi kan forlange, og hvis ikke de pågældende politifolk på anden måde får kompensation, burde vi vel her i folketinget hjælpe dem lidt med at dele udgiften.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Da justitsministeren ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne besvare det stillede spørgsmål.

Fremmedpolitiet har i loven om udlændinges adgang til landet i § 2 fået pålagt som pligt at afvise en udlænding, der vil indrejse i Danmark, bl. a. når han ikke opfylder de gældende bestemmelser med hensyn til rejselegitimation og visering, og når det må antages, at han ikke har de til opholdet her i landet fornødne midler til sit underhold. Politiet kan ifølge samme lovs § 6 udvise en udlænding, når han ikke er i besiddelse af fornødne midler til sit underhold og ikke efter den sociale lovgivning har adgang til forsørgelse her i landet.

Lovgivningsmagten har altså pålagt politiet denne opgave. Den skal selvfølgelig løses under anvendelse af sund fornuft. Rigspolitichefen har udarbejdet en instruks til paspolitiet om disse spørgsmål. Det er heri nøje beskrevet, hvordan paspolitiet skal gå frem i disse tilfælde, og der er i instruksen gjort opmærksom på, at det ikke

er meningen at gøre det umuligt for unge mennesker, der er mindre velbeslæede, at foretage campingrejser i Norden.

Når der endvidere spørges, om justitsministeren agter at udvirke en lempelse af den nuværende praksis, må jeg svare, at det må bero på en mere indgående undersøgelse af, hvorledes de pågældende bestemmelser praktiseres, end det nu har været muligt at foretage. Vel skal vi være gæstfri over for udlændinge, men så skal de på den anden side også opfylde de betingelser, man med rimelighed kan stille, og disse betingelser består bl. a. deri, at gæsterne overholder gældende regler, og at det er muligt for dem at forlade landet, uden at det danske samfund skal påtage sig besvær og omkostninger i anledning af deres hjemrejse.

Justitsministeren følger nøje pressens omtale af disse sager. De to af hr. Svend Haugaard nævnte sager har han også interesseret sig for; de er begge blevet undersøgt i justitsministeriet, og der har i ingen af tilfældene været grundlag for at kritisere politiets behandling af sagerne. Efter de gældende regler var det korrekt at afvise den udlænding, der kun havde — det var 85 kr. med sig. Dette beløb var ikke tilstrækkeligt til, at han kunne klare sig i den tid, der i vinterhalvåret går for at få en arbejdstilladelse behandlet. Reglen er nemlig den, at hvis der kan anvises ledig dansk arbejdskraft til det pågældende arbejde — og det var overvejende sandsynligt i dette tilfælde — kan udlændinge ikke få arbejdstilladelse.

Vedrørende sagen fra i sommer om den amerikanske dame skal jeg blot oplyse, at damen ikke, således som pressen skrev, havde returbillet til USA, og at hun på forespørgsel erklærede, at hun var ude af stand til at legitimere sig.

Må jeg i øvrigt på justitsministerens vegne takke for de venlige ord, hr. Svend Haugaard sluttede med om paspolitiet i Rødby. Om justitsministeren er lige så glad for en offentlig indsamling i det høje ting til fordel for sine tjenestemænd, tør jeg ingen mening have om. Jeg skal spørge ham.

Svend Haugaard: Ja, i svaret fik vi lidt at vide om reglerne, og der blev sagt noget om sund fornuft, og at de gældende regler skal overholdes. Jeg hæftede mig ved, at